

år 1930 - 1941

0-307

Minder og Fortællinger

KLADDEBOK

FOR

Notater fra Dagbøger

ELEV AV

No. 10.

SKOLE

40 blad

MILMAR NØIS

064400373

Trykksaker

Fangstmann Hilmar Nøis

Nordmjele

NORSK POLARKLUBB

(NORWEGIAN POLAR CLUB)

MIDDELTHUNSGT. 29 — OSLO 3

NORSK POLARKLUBB
(NORWEGIAN POLAR CLUB)

POSTGIRO 13993
BANKGIRO 6030.30.24061

OSLO,
MIDDELTHUNS GT. 29
TLF. 601690

S i r k u l æ r e nr. 107.

Årsmøte holdes fredag 7.mars kl. 19.30 i salen Galleriet i 2 et. i Håndverkeren, Rosenkrantzgt. 7, Oslo. Til behandling foreligger:

1. Årsberetning og regnskap.
2. Valg av formann, to styremedlemmer, to varamenn og revisor.
3. Eventuelt.

Helge Ingstad vil holde foredraget "Oppdagelsen av norrøne hustuffer i Nord-Amerika fra før-columbisk tid" og vise lysbilder. Ingstad holdt for flere år siden i klubben et foredrag om den norrøne bosetning på Grønland og beretningene om reisene videre mot vest. Nå vil han fortelle om sine meget interessante funn som beviser at nordmennene virkelig har bodd i Nord-Amerika.

Postgiroblanketter for kontingenten følger vedlagt. Det er skrevet på for hvilket år en skylder. Husk å skrive tydelig navn.

Årsberetning for 1968.

Norsk Polarklubb hadde pr. 31.12.68 304 medlemmer hvorav 1 æresmedlem og 25 livsvarige. I 1968 er kommet til 8 nye medlemmer og 6 er gått ut. I tillegg kommer ca. 80 i Trøndelag avd.

I 1968 har vi fått melding om at Bergmester Gunnar Aasgaard er død.

Det er i 1968 holdt 4 styremøter og følgende medlemsmøter: 24. januar holdt Einar Sverre Pedersen foredrag om: "Nødlanding i Yukon". Årsmøte 6. mars med foredrag av glasiolog Olaf Orheim om "Med ekspedisjon gjennom jordens siste utforskede område, det indre av Antarktis". 30.oktober holdt flyversken Ingrid Pedersen foredrag om sin flytur over Polhavet "Påsketur i Arktis" og 29. november holdt ingeniør Svein R. Søftestad foredraget "På ski over Grønland".

Oslo 15.februar 1969.

S t y r e t.

NORSK POLARKLUBB
(NORWEGIAN POLAR CLUB)

POSTGIRO 13993
BANKGIRO 6030.30.24061

OSLO,
MIDDELTHUNS GT. 29
TLF. 601690

Årsregnskap for 1968.

Utgifter		Inntekter:		
<u>Omkostninger:</u>		Kontingent	3.890,98	
Porto	356,95	Renter	<u>937,49</u>	4.828,47
Rekvisita	305,80			
Diverse	52,60			
Møteutgifter	<u>747,85</u>			
	1.463,20			
Polarboken:		Polarboken:		
Utgifter	16.269,53	Salg	2.251,09	
		Annonser	<u>1.800,00</u>	4.051,09
		Balanse, underskudd		<u>8.853,17</u>
	<u>17.732,73</u>			<u>17.732,73</u>
	=====			=====

Status pr. 31/12 - 1968.

Aktiva:		Passiva:		
Kassabeholdning	242,40	Kapital 1/1-1968	24.608,92	
Postgiro	189,46	÷underskudd 1968	<u>8.853,17</u>	15.755,75
Kreditkassen - 24061	4.100,13			
" - 00810	11.223,76			
Disp.fond	2.815,52			
" renter	<u>84,47</u>	Disp.fond		<u>2.899,99</u>
	2.899,99			
	<u>18.655,74</u>			<u>18.655,74</u>
	=====			=====

Oslo, den 31. desember 1968
10. februar 1969

Revidert:

Thore S. Winsnes (sign.)
revisor

Odd Lønø (sign)
Kasserer

Forsat 1930

dit vi kjempet oss mot de harde
været. I hyten tok vi faa ansiktene
smin kammerat hadde da fæt for-
påsen haken, ^{at} stiv skinnne fulke med
sjejet og jeg fæt også en del
oprast sår, Enda om fyrte
i komfyren alt den var god for
greide vi ikke få mer varme
en x 9 varme ved siden av
komfyren. lenger brot i hyten
pros de is på veggene sa lunge
stormen i over 3 1/2 døgn. Og
for kom ikke tændene til hyten
for vinden aphaert Med en stor skinn
hadde ^{hændene} ligget over-fåken. Men de var
så sulten som varger at de
spist gamle reveskåter som

om hadde Vert sukker.
 Så tok vi hundespande med til
 sleden å skjøftet den op av sneen
 og selet på hendene sa forsate
 Vi ut Videfjorden ~~der~~ kjørte med
 hundespande utover isen og den
 andre jik efter lande til fælde i
 serenget var. Den reven som
 man fant i feldene ^{med den} fik ^{man} med
 på isen med og la på hunde-
 sleden til hunde kjøren som
 videre frem til Gråhøken. Og
 roket felderne hjørde ferdig med
 hver etappe ^{til} en bistasjon som
 var av salt ^å søppe maten over
 Når kom til Gråhøken hadde vi
 selvskut for Bjørn som efter

Var de så lenge siden at den hadde
 gåd i selvskute når den var
 fræsen blev den velset til sides
 å skjøftet sne over og måket
 frem igjen for å finne omkring
 Medio Mai. Efter den tid fik man
 begynde å flå skinn som blir speket
 og saltet.

~~Til sammen var vi fra Gråhøken og
 kjørte ^{4 ganger} ~~til~~ ~~høken~~ fra Longyearbyen
 med hundespand. Med de har jeg
 bevist at man kan skaffe nok
 mat for vinter og våren de blev
 kjørt efter jeg hadde fått list å mist
 et alt jeg ~~ode~~~~

Til sammen var Hans Lünd og jeg
 fire gang kjørende med hunde

1930

Spand fra Gråhøken til Longyear-
byen efter Proviant så vi fik fangst
om vinteren ^{og på vi künde} og om sommerfangst

Men jeg ventet på at fjordisen skulde
bræke op. Benyt jeg anledningen
og bygde en fangstlygte som til da
var den 30 fode høje. Når isen brak
op sjat ~~vi~~ ^{og jeg} smad Hans Lund ^{og jeg} smad
og samlet dem som ^{vi} tok med oss
på to fangstbåter. Smad skinnene var
sammelt i Tønder. ^{vi} ^{den} ^{og} ^{hadde} ^{hundene}
i den andre båt ^{vi} ^{rode} ^{fra} ^{hadde}
vi demmen og der ^{vi} ^{hadde} ^{smaten} og
som var ganske mager, for vi kom
frem til Kings Bay Ny Ålesund. Fra
Da hadde vi brukt 8 dager å ro
med en båt på slep. Fra

1930

Worsleyhamna på øst-siden av
Reindyrflua. Før vi var fremme i Ny
Ålesund med såre hender efter
roingen der kjøpte mat for ^{at} ha med
på siste ro før til Longyearbyen. Vi
over var i fredag i håp om at
få leilighets skjys. Men vi
måtte gå den båt ^{vi} ^{rode} ^{dit} ^{og}
den andre på slep. å sette gammel
Motor igang Arnumene å ro de
25 mil frem til Longyearbyen
på 5 fem døgn

Men da var Hans Lund ferdig
med fangst livet for godt De vilde
jeg også ha hørt sist jeg ikke da
hadde forlist 4 ganger å hadde
mistet alt. Der-til hadde jeg

1930

bygget 30 Fangstlyter. Men om
hadde jeg også Repareret mange gamle
lyter. De var derfor at jeg forsate og
håbet på at ulykken måtte være
slut og den gode tid ^{måtte} komme tilbage.
Men de viste sig ^{at} snart man kapse på
kom aldrig. Men de var bare på
håbet jeg forsate videre.

Da Georg Bjørnes kom til
Tromsø for at bli Fangstmand i
1920. Da hadde han lest i Nordlys
at de var flere ^{Fangstekspeditioner} som kolt på at
utrüste sig for overvintring på
Spitsbergen for Rev og Bjørnfangst.
Når Bjørnes kom om bord i Sjøtuen
som jeg låg ved kaien til
ya Killengren og tok in utrúst-
ning for 6 mand. som jeg den
gang skule overvintré i Gassen-
fjorden og Widefjorden. Bjørnes
var svært interessert å hore om Spits-
bergen. Ja kunde jeg ha fortalt dig
meget om med har litet tid idag.
Ja da Bjørnes jeg er kommen
til Tromsø for å få mig plads på
fangst til Spitsbergen for jeg har

drevet med jakt almin tid. Ja
hadde jeg ikke ~~brøt~~ fuldt mannskap
har du fått plads med engang
fordi de er få overbringingsfolk at
få tak i for å fangste efter rev
og de var jo Bjørnnes en mester
til den gang. Derfor vilde han også
forsøke sig på Spits-bergen

Jeg anbefalte Bjørnnes til å gå til
kjøpsmann Johan Hagrup. Og der
fik han plads med Arthur Oxås
som var fangstleder og Hagrup var
reder og utrustet for fangst ekspe-
ditionen til Lansköya og Ränd-
fjorden og Cap Ross. Året efter
blev alle fangsthytten flyttet over
til Forlengen lüken og Bangen

lücken. I Widefjorden der de bygde
tre fangsthytter blev G. Bjørnnes
leder for to man. Helle fangst eks-
peditionen talte 8 mand

Siden Georg Bjørnnes fant seg vel til-
rette på Spitsbergen blev han ut-
pekt til å gå fra Bjørnsholmen over
fjelle til Longyearbyen med Posten om
Våren 1922 Bjørnnes jik op Zeipel dalen
fra Austfjorden i Widefjold syd for Lykta
og ned gaugerolf dalen i Dicksonfjorden
til Cap Wik. Det jeg kom og fant friske
spor efter en mann uten forhytten
som hadde brukt Bistasjon på mine
stier mellem Cap Bohemann og
Sassenfjorden om vinter mens jeg
var vakt og fangstmann hos Neder-

Landske Kalk Kompagnie på Cap
Bohemann. Inde i hyten fant jeg en
Lap på skrive gær idag ¹⁹⁰² over Isfjor-
den til Longyearbyen med Post
fra Wedefjorden. Hilsen Georg Björn-
nes.

Som Fangstmann var jeg intere-
sert at få Viterfangstredskiltet når
Björnnes kom tilbage fra Longyear-
byen. Jeg hadde ikke vært så lenge
i Hyten før jeg fikk se en mann
ut på fjordisen uten gevær. Björn-
nes kommer å hånd hilser. Så
spør jeg hvor har du geværet
Björnnes de satte jeg igjen i Wedef-
fjorden jeg går lette. Da Björnnes
men jeg møte en isbjørn smut ut

Björnnes.
i Isfjorden jeg sprang bare bak en
iskås. Da Björnnes. Han jik ret inn
til sassen til dæk. Da sa jeg til
Björnnes Vist Bjørn hadde vilet dig
noe har han nok fjundet dig bak
strisen

Selv om fangstfolkene møtes i Ode ~~to~~
marken så er mann interisert å
høre hvor dant de hadde gå med
fangster. For de 8 mann hadde de
fangtet 140 Hvit og blå rev til
sammen og 25 isbjørn. Björnnes
på tre hadde 80 rev. Vist de ikke
hadde så gode skinnpriser har de
vert bomtør. Efter en kort hvil for-
sate Björnnes og jeg jik over til

Bjørnnes
til min kammerat på Cap Bohe-
mann.

Året eftertrüstedt Georg Björnnes
egen fangst ekspedisjon til Viddfjorden
og kjøpte alle tre fangsthytterne på
Øst siden Widefjorden av Johan
Hagrüp og tok med en svenske
og en mann fra Tromsø efter fangst
tiden ^{slut} var han for nöid av selskap
livet så de måtte pakke alle sine
egendeler sammen å laste alt på
en kjelke som Björnnes hadde
laget av en Driv-tømmer stok. De
var alle tre med om å treke den
med sig over Hottag-Lefflus breen
over til Bellefjorden. En dag ~~ca~~
i April mens jeg holdt på å

Bjørnnes
sage ved. Fik jeg se en sjukelse
som bevæget sig langs tempelfjelle
så tok jeg kjikkerten og såg at de
var tre mann som kom nærmere
mot Sassendal huset. Som jeg
kjente Björnnes og hilste på ya
sa mi er jeg på tur til Longyear-
byen med mine kammerater
skal reis hjem så snart den for
anledning at reise. De meget blir
snaket om når møtes efter en vin-
ter. fausten var de mindre med.
siden Björnnes skulde til baka til
Widefjorden for gjøre vår og som mer
fangst kom Björnnes til baka efter
2 døgn da fortalte han å ha to mann
for sitte i hytten å rose sig de skul-
de han aldrig gjøre mere i Tromsø
var den svenske som sa engang.

at en ting det gaa at min stasjon
skulda vara full op med mat.

De var nok de Björnnes hadde
set derfor hadde han ^{aldri} noe Fangst-
mann med i sine Overvintringer
mere

En andre

Mens 9 Björnnes var alene var han
allid en tur om høsten og en tur om
Vinteren på besøk. for han ligte å gå
på besøk og få besøk av andre
fangstmenn Men de måtte ikke
være lenger en tre dage Den fjerde
dagen fikk Björnnes først ut
for at se hvordan været var.
Da kom Björnnes inn igjen å sa
å tro gjenta de e bra var idag.
så de hos låker må se på

han idag. De var ordren. Vi fikk
og kladd på oss å drog tilbake
til Korspynten

Senere kom Björnnes på besøk
til oss. Til gråhøken Den turen drog
han på en langtur først til Worsley-
hamna der var min kammerat Martin
Sjöfving fra Mo i Ranna
som slo følge med Björnnes for å
besøke Karl Elvassen på Biskopstua
høken og Arthur Oxås ved Flat høken
under veis fikk de lat Tåke som fikk
i ring i de opdaget først når de møte
sine egne ski spor. Her var god råd
åyre. Sjöfving tok frem kort loken av
Auraklommen som de spitte Kasino
til Tåken latet. så høken som de
skulde til var lette ved.

Björnnes

Slik forfalte de om besøk når de kom
tilbake fra Flatbøken der Olås og
Hunden reff hadde bare bra og
de samme var de hos Fangst mende-
ne Karl Eliassen og Sven Olson
på Biskayershøken

Sven Olson kom sammen med
Björnnes og søfning for at avlegge et
besøk hos oss. Etter at Björnnes hadde
overnattet ^{deretter} jik han tilbake til fangst-
felte sit på øst-siden av Widdfjor-
den, og var til

Der fangstet Björnnes til 15 April
Etter den tid var han ferdig til at
bli hentet når som helst

Den vinteren var jeg selv på Nord-
siden å fangstet så jeg kjørte fram
om Björnnesholmen med hundespenn
net å tok Björnnes fangst med på
sleden over Mittag Lefflers breen og
til Longyearbyen der fra jeg sendte
minne restskem til Skemauk jørene
til Oslo

Året etter skule G Björnnes være
sammen med Brødrene Alfred
Svendsen Neverfjord Alta til Edgr-
oya på Björnnes fangst
Men for at Björnnes reiste fra
Longyearbyen jik han inn om
gråbekontoret til en av kontoristene

Björnnes.

og da til neste år den 25 Mars skal
jeg komme fra Storjorden med
en hvit rev halle og en isbjørn-
spell de tro jeg ikke da Kon Torista
sken de jik Björnnes ut og Bilet
hadde Björnnes betalt til Haestad
med 2/30 Tasete

I Tromsø møtes og Björnnes fangst-
mann Alfred Svendsen fra Alton
de de tok uteskyr og material an-
k bord i "St. Olav" og reiste over
ishavet og inn i Storjorden til
Diskobukta de de bygde hyten
som Björnnes hadde til hoved-
stasjon og Cap Lee som bistasjon
og en bistasjon i mellem

Så Reparerte de alle gamle hyter
og på Valderspynten hadde en hoved-
stasjon den andre på Negerpynten
så om Vinter fik de 60 rev og 88
isbjørner den gang fortalte Björn-
nes at de hadde svært Van Kelig
å få solgt Isbjørn skinn.

Bare noen dage før at Björnnes had-
de bestemt sig for at gå til Longyear-
byen fortalte Björnnes at Alfred
skule ferke sek noen sne frem
for børselåpet i sjöl skot Kassen
kam Alfred bort i avtraker tråden
så han fik skadet den en nehand
nok så meget. Men de sam me
sag de styk ut så Björnnes Men
~~så jeg jik~~ så jik jikke for den

Bjørnnes

dagen i mars som var berømt. Først
gikk Bjørnnes til Cap Lee derfra over
Storfjorden til Pålundebukta i 12
Timmer. Der satte Bjørnnes
gevære igjen i Hyten for at skulle
være lette å gå over isbreene til
Sassendalen ned over til Venstke
gjennom Esker dalen over ^{til} Bremer-
faset mot Adventdalen Dit
kom Bjørnnes til Øvre Hiorth-
hamn en dag for tidlig så han
måtte bli til Lato den 25 mars
da går Bjørnnes frem til Long-
geabyen og går inn på grube-
kontoret til kontorassistenten med
hvit rev halen og Isbjørn spellen
som ^{han} skulle ha med fra Storfjor-

den som et bevis at Vede målet
var utført uten vanskeligheter.
Og tilbake skulle han ha med sin
en hånd til Fangstmann
alfred Svendsen som har fått
skade skutt en hånd og sigar-
eter og Tobak for de andre Men
selv røkte han ikke og ikke har
^{han} vært en dram i sin tid og den
tre di ydylen vilde han ikke ut med-
-- jeg kan forsikre at de er få
som kan gjør Bjørnnes de efter

Den sist overvinning til Bjørnnes ^{som} var
Alene i Wilefjorden fra 1939-40
Da var min sønn Johannes ^{og jeg} kjørte
med hunde span fra Sassenfjorden
og hentet ^{Bjørnnes} fra sin siste fangst

Bjørnnes.

Vinter som var i Videfjorden
Der han og så hadde solgt lytene
til mine to brødre Sjøberg og
Edvin som mange tidligere år hadde
Bjørnnes av talt at efter første april
måtte jeg komme med hunde spannet
å hente alle hans private egendeler
og fangsten som utvifent var den
siste. Når vi kom til bakk til Fred-
heim om morgenen den 9 april 1940
kl 9.30 kom min kone ut å fortalte
oss at nu er tyskerne på vei ned
Narvik. Og hele Norge er snart
besat av tyske tropper

???

Minde om Georg Bjørnnes i selskap hos
Presten i Longyearbyen.

Jeg var kommet fra Nord siden fra
gråhøken til Longyearbyen. Der jeg møtte
Georg Bjørnnes som var kommen fra
Dünersbukta i Strøfjorden. For å feire
jul som jeg også var bestemt på.
En dag møtes vi for å gå i selskap til
Presten Larsen kammer som vi begge
var bødne til for å slå av en prat og
drikk kaffe. En stund hadde vi pratet
så siger Bjørnnes til Presten nå hvor-
dant er de er nåleiet blit store til
Himmelen siger Bjørnnes for å få
Diskusjonen i gang De jik livligere og
livligere med praten. Men så syntes
kona til Presten at de måtte være nok

diskutert om religion, Men så vest hørte
at Georg Bjørnnes var veldig glad i
sjokolade, så kom hør inn i stuen
å sa nu har jeg kokt sjokolade
til dere da lyste Bjørnnes op som en
sol når jule til Pristen kom med liv-
reken til Bjørnnes som han bestandig
hadde med i lomma på alle de lange
turene. De var sjokolade og suker-
Kavring

Om høsten 1923 Blev Rudolf ~~svet~~
Sveudsen Neverfjord altes med
mig for anden gang på Overvintring
til Danskøya. Der han boede om
Vinteren i Arnold Peks hus. Der
måtte han ha mit hunde span
sammen med sig for Fangst krugget
fra de syvspill og til Rånde-
fjord var lands kaset lite egnet
til at kjøre med hunder da de
var meget isfrit lang kjysten om
Vinteren. og der skant de meget
str kobe og snad så hundene
hadde mere en og spise litke
så Fangst hann der en delrev
mest blå rev.

Desuden var han flink til at tegne og skrev dikt. Jeg skal bare nevne noen av tegningerne som han tegnet for mig som ^{jeg} syntes var med typis av to fangstmenn som hadde fangst med gift (strykning) noe gift blev sat fast med spiger på rek ved stikke andre bare kastet løs så de fik 24 på friste Natten. Men så blev de et forferdelig snefald så da fant de ikke alreven som hadde spist gift åtene så når de blev var og snen smeltet bort så fant mere død rev som håret falt av og var ødelagt Men ^{de} fik dog 58

rev. Men de var døbt så mange som var krepet. Men for å gjenspeile de tegnet han en liten Fangst hytte med en Tavle som var store en hytte var bred og skrev albratoriet og man med en flaske still en manden selv. ^{de} skrev (strykning) og to man som ser på så si i bukse bakken De var samme som de vilde ha sakt de skuldre jeg ikke høyt.

Her har jeg avskriften av noen dikt av Rudolf Swendsen

1. En Fangst mann jeg ofte mindes
Hans makke er i Norden findes

Dikt

Berømt for fangsten her i Nord
og for sin skute han fik for
gode ord i Wede Bay færdigt -
den er å Kaptein Lüdwig som
sylen bær.

2 O Johanna min kjære flicka
dinne sure øgger å lüre
blikar var dog tro min vinter
brud. Du skal få bukse
av segel dük.

3 Han Arthur Olas den store
leder til kompis. Han hadde
han lille Peder. De fangst alt
fra sjö og land en Ny dal
de i Dickson fant.

Dikt

Blant mange Navne jeg nevne
må Forbi ei smutsler Vi ei
må gå i Verdens Krigen kan
seier vant. Og blev for fremmet
til skomager sjersant.

Da Hodorkag jeg rode 1934.

De var i Fatig-mans dage
at den 20 års Andrei Hodorka øgt
jeg tok på den lange roturen
fra Longyear byen den 15 juni med
en tre roms spits båt ~~med~~
rode ut i fjorden med i skite
og maks var til Daudmannsra
Der måtte vi ro til land for å tom-
me båten for alt utstyr og Proviant
og trake båten på land for å vente
til motvind løiet av. Så tok

Vi våre saker i robbåten igjen så
var de til at begynde å ro mot
strøm og en svak bris fra Nord
Slik rode vi Nord over gjennom
for land sende til Kvadebukken
Der vi måtte ^{vi også kunne} ~~sette~~ robbåten for å
lagge oss til hvile men vi ~~merket~~
merket ^{da} så snart vand blam-
mer i Henderne

Efter en del for kjent hvil var til
at ~~gjøre~~ at ta alle våre med
brake efter i båt og til at ro
forbi Rjysten fra Cap Mitra og
de syvisfjell og til Magdalene
fjorden der de var åbent hav
mot Vest som tok oss

Mange timer å ro med såre
hender Når vi kom til Fangsthytta
på Bluffodden var som vanlig
først og fomme av robbåte og sette
den trykt på land da var sær-
kente sulten og kængte en vel for
kjent hvil

Når vi vågnet så var været litke
fint Men sårene i hendene ved
være Men vi måtte forsøke og nå
målet for vi kunde give op. Reisen
var ^{var} Worslybukt Men ved Velkomst
møte vi fast is-kanten så der
måtte vi efter fire døgn roving i
over 50 mil ^{der} takke i land alt
av ro båten for ^{imens} vint fast isen

brak- og ^{um} Woodfjorden der vi
skulde gjøre Uter og sommer
fangst i Leidefjorden der vi
skullet dra og skūt smad
og stor kobe de var første året
Drs Lyngene begynte turisfarten
i 1934. Men ^{den} fikk vi sent spekk
og skinn og dinnen til Tromsø

Dette er en orientering omfangt livet
I slutten av tredivet årrene blev skinn
prisene så mann måtte bruke
store fangsttereng Den vinteren var
vi fire mann som måtte fange
på disse tereng Og Fredheim i Sassen-
dalen var min kone hjemme for at
ikke grønnsaker a Poteter skule
fryse I gjennem Sassedalen hadde
jeg to bestasjoner og i hytten var

var de nødvendige koke kar lampe
med glas og mat som holdt seg i bøsse
sore Poser eller sng for frisk mat hadde
vi ryg sekken og rifle med ammisjon
og hazel som vi skaut rype for åte
på Pinder til feldt-ene jeg nevner
dette igjen siden trengt er helt for-
sjellige rypen er de delvis lite av
enkle år og holder til der de er ikke
islakt så mann må ha med det
også vis for holdene ikke er gunstige

I Agardbuktta hadde jeg en bestasjon
og i Dunderbuktta hadde mann
mere utstyr brendsel er som regel
svok til om efter vinteren man far
med hunde sfram i lystiden I Mohu-
buktten var også en bestasjon. Dette
felt blev bruk av en mann eller to

Den som fangstet feltene rundt fra
Fredheim hadde fire bistasjoner Deger-
dalen Bjona hamn og Gibshuken
og skansbukta

Siden de ^{ikke} var nok Tereng til fire med
så reddu sert fangst bestand måtte
Albert Nordstrand og jeg ^{rodde} fra Fredheim
i begyndelsen av Oktober å en
Billefforden Der jeg hadde tre Bistas-
joner Irorbåte hadde vi med
Proviant fire de tre hyttene og Pro-
viant som vi tok med i rygsek-
kene som hadde en Vekt å c-a
25 og var vårt gevær en Rifle
og en hagel og Amunisjon og var
vårt par ski

^{oppakningen}
stod den fløt Albert og jeg Ebba-
dalen 14 Oktober å fik op Raugnar-
breen som toer sammen med
Mittag-Lefflersbreen Der breen var
glad uten isbræder

For at vi kunde komme ned til
morenen måtte vi finde et
sok i breen som der var fylt
lod snø i For ikke at for stor
part tok jeg bre tauget og trede
i de hulle i skihjelpen og den
andre enden av tauget på bak-
kerste av skiene så tok jeg
bukta over nakken og begge
fotene på tver i skifotan mit
på skiene som var sat på

kant slit at de fanget mest
umulig sne så de ikke ble
for stor fart med gjennem sne-
fanden der de stak små spid-
skostein op som vilde ha fleret
de klærne og lang inntjøte

På den måten kom både Albert
og jeg uskadd med til
morenen og breen med til
Vest siden av Austfjorden
av bänden i Widefjorden
så vi neste dag tok den
sammne tunge rygseken på
var skuldre. og gikk ut over
langt standen i Austfjorden til

Der vi krydset Cap Petermann
å kom ned i en liten kløft i bæn-
den av Vestfjorden
Derfra vi fuldet Vest siden ut
over til Hyten på Korspynten. Der
jeg hadde roet båten fra tidligst
år På Korspynten lode vi i
to døgn Mens vi reed med en
Bistasjon i Vestfjorden og før-
te den med roet båten til
til Gaffeldalen og byggde den
op i skide for den Fangst hyten
som var bygd av Fangstmann
Anton Elertsen som ~~var~~^{var}
utrustet av Felsfermann Claus
Andersen Tromsø 1909 - 10

Da Eleresen overvintret på Elve-
fangen ~~fra~~ i Videfjorden.
Og 1911 bygde Anton Eleresen
og Gustaf Jess hyten av driv-
tømmer, på Korspynten der døde
Anton Eleres i Februar 1912 og
blev begravet på Korspynten av
Desent Adolf Hoel om ~~sommer~~
sommere 8-åa. Men svensken
Thoren flyttet hyten fra Korspynten
til Gaffeldal i 1920 og Desent
Hoel rev hyten i 1938 og tok
den hjem å fik den op bygd
på Bygdøy

Efter at hyten blev opbat i Gaffel-
dalen begynte Albert og jeg å fangste
efter rev og Bjorn i Videfjorden og grå-
hükken og Lufdefjorden til den 20
December jik vi fra overgangshyten
i Videfjorden å over Mittag-Lefflers-
breen til hyten i Ebbadalen Der
som vi startet fra om høsten Der-
fra fik vi bruke norbåt som blev
kvæst for den skulle være
for og ren for sne og is, og Bil-
lefjorden og sassen fjorden var
isfri så vi kom til land
uten for Fredheim ~~for~~ ved
sant hans-tid. Og de var jul-
aften der kona ^{hadde} ventet oss for.

Der min søn Johannes og min
Bror Edvin var kommet fra
Storfjorden for flere dage siden
så når vi havde vasket og stekt
oss kunde vi begynde at feire
jule som så mange andre os
gule for på Spitzbergen.

Når Nystårs fejring var over
og de blev skænt lyst drog
Albert og jeg nord over igjæen
der blev vi til den Vanlige
Vinterfangsten var slutt.

Med byselmannen Runt Spitzbergen
i 1938. Fik jeg tilbød av byselmannen
Marlow til at bli med M/sk. Maiblon-
sten skipperen var sønnen til Reder
Terwald Bochk. Frem til den skule
gaa runt Spitzbergen på hjem-
reisen skulde vi leite efter Fangst
mann Sjøving Hansen fra Lofoten
Da vi for lot Longyearbyen reiste
man syd langs vest Spitzbergen
runt for Kap Dea man Vanligvis
svæter driv is men vi forsøkte reisen
i Storfjor og gjennom Freeman-
stredet og først når man var
passert aust punkten av Barnøy
møte man en del driv is Nord
over Olga. Brede den esen var

slag og små is. Og snart var
forbi Vibebukta i nærheten Frankøya
blev de ingen driv is mere å se
Vest over gjen runn Hinlopen strøde
Dreide vi for Cap Foster å in om
Sorgefjorden som vi traf Døsent
Adolf Hoel ekspedisjons fartoi
Kvalfangeren "Haug". Der var
marine kaptein Rolf Van Krogh
Hydrograf som da var in der
for dårlig var fra Sorgefjorden
reiste vest over forbi Norskøyan
og op gjennom smeren boug sunde
og ut sørgat med til Ny Ålesund
Vi gikk der fra gjennom fjelland-
sunde forbi Polpunktet Der fra
og sørover mot salpynuten i rode

jeg Vi vilde finde noe av ~~sjønng~~
Fangstredum sjønngs Hansen
motorbåt som Kånde give en
for klaring på Hansen bort gang
om høsten 1937. J. Syllmanns
bekjent Johannes Olsen og
blev sat på land fra syrel-
manns skjyten. Mai-blom-
sten Mit på torland sletten i
august 1938 året efter jeg går
et par km så finder jeg først
en del av motorbåten og c-a
2 km lenger bort fant jeg en
liten kostbomme som de inholt
d.v.s. Ting naler sytrad skomaker
artekler. Og Dagboken fra vinteren
1936-37 og en del brev da overvæ-

breed Sjøving Hans. Gåsbukta i
Hornsund De var vis han vilde
sit bak igjen. Men de svore fik han
~~ikke~~ motor delerne så tidlig som
han ventet så snart på. for de
blev så sent, at høst strømme
og mørktiden var begynt da han
en dag i November for lot Sjøving
Hansen Longyear byen med sine
to profast Seumer Hündene i
Alkhorret overvintret Evald
smütsler som hadde seet lys av
Sjøving Hansen den 15 November
Klokken 15 kl 3 ^{Da} reiser ^{han} sit Isfjorden
som bestemt sit selvågen i Forland-
sunde men i sne Rov og mørke Hor
Hansen gå under Varms grüne
for han nåde Forlandsmyra Der

Vi fand kommen og døren av Motor-
båten Dermed var al Videre lei-
sing forbi når vi kom frem til
Kaien i Longyear byen med
Marblomsten stüt.

Samme år af Vi blev evaküert.

Den Venneren for at Vi blev evaküert
fra Spitsbergen til England
var kona og søren Kaps Johannes
og jeg alene på Fangst i hysten
Fredheim i Sassen dalen. Derfra
drog Vi ut til alle Fangsthyter
i Fereng til storfforden og Nord-
siden ^{eller} alt var hystene reparert
så ^{at} ~~at~~ ^{de} fangsten kunde begynde når
at reisen var felset de hyter som
stod ved kyster blev noaten tilfrit
med rolbåt de var ingen som hadde
andet som rolbåt for krigen. Og de
hyter som var i Sassen dalen
hadde Vi kjøpt

brændsel og en del mat ^{som var} Vi bot
blev ~~skjort~~ på plads med hundespann
for sneløsingen ^{for} var var.

I Sassenfjorden blev Johannes Kaps alene
for å fangste og pase på å give hündene
mat som hadde sin rom ed strom
som de kunde likke sammen i
og tre rom der de hadde beak som
de sov på

Kona og jeg ^{og} først over til Agard bukta
i Strøfjorden for at sette op felder og
selvsküt. Siden vi hadde felder å
sette op gjennom Sassen daten måtte
vi over natte en nat i ver hyte. C-a

en km fra Elfenbeen hyten jik vi oss på
en rein buk som låg død. på en mys-
siks måtte. som vi fik forklaringen
på til bakte veien hjem

Vi fortsate over breen til Agard bukta mens
vi var der å sette op felder og selvsküt
blev det en kraftig Nordost Kuling så
døren til hyten fik så meget sne uten
for at vi kom ikke ut fra Hyten
uten at jeg måtte breke bord ut i
gjörinne av hyten så jeg kunde kom-
me ut og sküple sneen bort fra
døren efter at stormen var over.
Da vi lot vi Agard bukta og jik til
Duner bukta og sette op felder. Kar

de sa meget løs om at vi
måtte for me lig svømme i sne
til over knæene så av svete
og slit ^{av de} blev vi så tørste så
måtte spare på den siste termos-
flasken i de længste. kona ville
spise sne men for å lure hende å
sige nu er ikke lang igjen. Men
når vi var 300 meter fra hyten drak
den siste ^{kaffe} flasken i en stærk for vi
var så tørst

Da vi kom inn i hyten som var
halvt med sne var jeg snar at
fjunkte en dåt med petroleum for å
legge den i søtliken under bakker-
ovnen så kald tuffen blåste opp
rørhulle så tinte fra drivveden

i illegge på den gamle komfyren
så de var ikke lenge sneen i
kaste salen smeltet og isrumme
på vegger forket bort så spei-
ger hode-ne blev hvite og slog den
siste isen fra sig ^{så} da blev de
kosselig og varmt i hyten

Der var kona og jeg i 8 dage og sette
op felder og selv sküt Når vi forlot
dünabükta så jik vi breen til
venstre av Cap Johansen og med Robot
breen i sassendalen Der traf vi
på spor efter to vild hunder som
har jaget med reenflokene så
der fikk ^{vi} løsning på den rein bükten

Vi fant når vi jik til Stafforden
at de var komne vilde hunder
los fr at herje i Reinflåkene i
Sassendalen.

Kona og jeg kom om kvelden bet og
først til den lille jord gausmen som
to av mine fangst kammerater og
jeg hadde båret materialen og pap
og spiger på ryggen. i syv tim-
mer. tid der hytten blev opbygd med
jord rundt på Tak og vegger om-
høsten 1914 samme år jeg startet
min egen fangst overvintring som blev
å forsettifølgen år.

Mørk var de når vi jik inn i hytten
og snart vi begynte på en Ny dag men
stikk med let skydake og måen var svart
men veien kjente jeg som handen i min
egen bukse lomme. Når vi hadde gåd
i 3 a 400 meter begynte de med et
forferdelig hunde gnan fra Runfjelle
så de jammest i mørket

Når kona og jeg kom hjem til Fredheim
jik jeg til hundegårde for at kontrollere
om alle hundene mine var på plass
dem bare hilste alle i kor med sit
tulle mål at her var de
og i Hytten i Fredheim var Johannes
Kaps bare glad for at se oss igjen
vellynnene som vi kalte de mens
jeg var på spits bergem.

Juleen blev høst ~~høst~~ Der vi opholdt oss.
Og når jeg var i Sassenfjorden. Og ikke
hadde kona med var jeg kjørte
med hundespenn til Longyearbyen
og holt jul der for at få sent tele-
gram til Norge og avvente telegram

De siste årene for krigen var kona med
og året for alle blev Evakuert til
England. Var de bare oss tre kona
og sønnen Johannes Kaps og jeg som
feiret juleen i Fredheim i Sassen som
de skulde ha vert på mere sivilis-
serte egne. Julegaver fik vi kjøpt
i Longyearbyen siste turen vi var der
om høsten. Også noe grønne gran
kvister

Og mat hadde vi fåt kjøpt nok av
alle sorter så de hadde vi beregnet å
klare oss med for minst to år og
Anvisebyen. Selv om de var krig var
ikke svalbard folkene ikke berørt av
Rasjoneringen på noen matte

Siden fangsten for jul ikke bleve vi
hadde ventet så bestemte vi oss. Kona
og jeg for at kjøre med hundespenn til
Storfjorden først og se efter federne
og selvskutene. Når vi da kom til-
bake fra Storfjorden til Fredheim

Der vi hørde oss ferdig for å kjøre over
til Nordside av Spitsbergen med tre
av de beste kjøre hundene jeg hadde.

Vi pakket ned, rikkelig med utstyr ^{som}
nødvendig viste vi fik brukt mat
og reserve klar så hundesleden var
tung nok da kona og jeg startet den
25 januar 1941 for å kjøre isen rundt
gåsødden å inn Billefjorden først til
Cap Ekholm. Der vi over nattet
å neste dag til Ebbadalen som
vi hvilte over en dag ^{for} å kjøre opp på
Mittag-Leffers breen med utstyr og
Proviand så de ikke skulle bli for
tung ^{i et las.} dagen efter når vi forlot Ebbadals-
hytten og laset på sleden og
kjørte ned over Mittag-Leffers breen
til over ganghytten i Widefjorden der
hvorde rast natten over. Neste dag
var de klar var $\ominus 40$ kühle

grader men stilt
så for sale vi ut over Widefjorden
først til Björnesholmen i hytten folk
vi mer til kühlen en ute under marsj
for kaffen måtte vi drike ved oven-
siden en da frø håret på hode til
kona så hun kunde ha brakt de
av. Men de var driv tømmer nok
for at brende i allers så lenge men
med så sterk kühle sette og stilt
enda var ^{de} ikke ^{mere en} normal varmenne efter
at ha fyrte på spren i 6 timmer i
komfyren. Neste dag satte jeg opp felder
i efter ankomsten til Korspynten
som var vår hovedstasjon Wide-
fjorden den turen og senere turer

Januar. 1941

Kona blev igjen på Korspynten
Der hun blev igjen med de tre kjøre
hundene som komme rater
Mens jeg var ut over til Gråhuke for å
sette opp 200 Revfelder. Når jeg var på
tilbake tur fra Gråhukken blev jeg
over raske av sne storm for jeg nåde
Fangsthytta på Elre tangen. Så der
blev jeg i syv døgn lengere en jeg
hadde avtalt med kona når jeg
begynte fra turen ut Videlfjorden.
Så når jeg kom tilbake til Kors-
pynten hadde kona fantastert om
alt mulig som kunde hent meg i
den forferdelig sne stormen. Og
de været hadde kjole dagen hundene

King bruket sig ut av hunde
Kassen som King var innstengt i
Og i de været hadde King sett lampe
lyse i vindue som snem låg helt
opp til. Og den hvitgule over sneen
hundene fjese så ret inn mot vin-
duet så kona trode at de var en
Isbjørn som såg in til hende gjen-
nem vindue. Til de så hun de såg
arivstut for hun tenkte på hundene
som var kommet løs de var bare King
Alene heldigvis.

Så kom jeg på at de var heldig at
jeg ikke hadde i for veien forfalt
hundene om ka Fangstmann Hermann
Ritter oplevde om vinteren 1935-36
Da jeg lauto han lytte på Korspynten
de årse.

at Ritter fik en fremmed jyst fra besøk
og ikke kom inn. Han hørte at en mann
kom spaserende med den slake bak-
ken å går over hyte takket å håper
med på motsatt side av hyten og ned i
sneen.

Dette fortalte jeg ~~til Helfrud~~ Efter
i at hun hadde fått sett de felle hån-
de fjese og de over sne. hånthode
og blanke sine skirre ⁱⁿⁿ retgjennem
Vinduet å ret mot hende. Hun
trode at de var en isbjørn ^{som} såg inn
i Hyten til hende som var alene
i den forferdelige sne stormen
ülte omkring den med sne
hyten. Jeg var jo klar over at

Kona ventet så jeg tok list for
iværet var over for hun ikke skulle
alt for lenge. De skal sei at Kona
var glad og se mig igjen på øde-
viden så langt fra andre mennesker
så ^{de} skulle mot til å ta alt så rolig
som de hun hørde

Efter at jeg hadde vært og sett til fangst
redskaperne reiste Kona og jeg tilbake
til Fredheim så der med var Helfrud
den først ^{fangst} vindde som først hadde vært
over til agraubukta og Dimerbukta.
i storfjorden å tilbake til sassenfjorden

Der vi bare ristet oss for Ny tur over
isbreen og til korsrynten å var der i 14

dagge for vi reiste hjem igjen til Fred-
heim i Sassen dalen Men så blev
kona for tredje gang med overtitt
Strøfjorden om våren i samme året
for å legge sist hånd på Verket.

Når Vinterfangsten og Sommerfangst
var av slutt. Så kom alle Fangst-
menn og Ekspedisjoner frem til
Sivelsasjonen for enten at reise
til Tromsø med fangsten eller inn-
kjøp av ny for syning eller av
sluttet fangst. Mens andre kom for
å ruste på ny over Vinterfangst
og til Longyearbyen og Ny Ålesund

omåtte alle med forskjellige fremkomst
midel de som skübet ^{omåtte med} motor sjys eller
å ro eller gæsälken følge med hünde
transport

Lær disse ti punkter som
NORGES AUTOMOBIL-FORBUND
sier du må kunne. Følger du dem nøye, vil du ikke bli overkjørt.

1. Gå på fortauet eller på venstre side av veien hvor fortau ikke fins. Fortauet er for fotgjengeren — ikke gata.
2. Går du over gata, så se først til venstre — og deretter til høyre.
3. Går du over gata bak et kjøretøy som står stille, så vær særlig forsiktig.
4. Skal du over gata, så gå rett over. Løp ikke fram og tilbake så andre ikke skjønner hvor du vil hen.
5. Løp ikke over gata like foran en buss, trikk eller bil. Faller du, kan de kanskje ikke stanse fort nok, og du blir overkjørt.
6. Legg merke til tegn fra dem som kjører.
7. Se deg godt for når du går av en trikk, buss eller bil. Det kan komme en bil som du ikke har sett. — Du kan til nød leke på fortauet, men lek ikke ute i gata. Du kan så lett bli overkjørt der.
8. Heng ikke bak på kjøretøyene, enten du går eller sykler. Du kan så lett bli overkjørt når du skal hoppe av.
9. Sykler du, så hold deg på høyre side av gata. Gi tegn med armen når du skal svinge, og sving riktig:

Stor bue til venstre,
liten bue til høyre.

10. Når du sykler, skal du i alle fall holde med en hånd i styret, helst med begge. Begge føttene skal være på pedalene. Stans for trafikk som kommer fra din høyre side, og stans for all trafikk på veier og gater med forkjørsrett og for sporvogn.
-